

תת"ע (חדרה) 11888-06-22 - מדינת ישראל נ' בדר מחמוד בדר מחמוד

תת"ע (חדרה) 11888-06-22 - מדינת ישראל נ' בדר מחמוד בדר מחמודשלום חדרה
תת"ע (חדרה) 11888-06-22
מדינת ישראל

נגד

בדר מחמוד בדר מחמוד

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[18.01.2026]

כבוד השופטת סיגל דבורי

החלטה

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים ועיינתי באסמכתאות המצורפות, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).

המדובר בדו"ח מספר 10156798794, מיום 06.05.2021, בגין עבירת שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית. הקראה נקבעה ליום 19.07.22.

בשל העדר ראית זימון, דיון נדחה ליום 28.11.22.

גזר הדין ניתן במועד הנדחה ובהעדר התייצבות הנאשם, לאור קיומה של מסירת הזימון לאמו של המבקש (ת/1) ביום 04.08.22 בשעה 17:50.

המבקש טען לעניין אישור המסירה כי היה על המשיבה לשלוח את הזימון לדיון אל בא כוחו אשר הגיש עבורו את הבקשה להישפט. טענה עובדתית זו נטענה בעלמא וללא כל תימוכין, כאשר לא צורפו כל אסמכתאות המעידות על הגשת הבקשה המקורית מטעם בא כוחו. (וראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם, פסקה 35, (25.03.18): לא מצאתי בין יתר נימוקי הבקשה הצדקה לביטול גזר הדין ואף לא התייחסות לשיהוי הניכר שבהגשת בקשה זו, כשלוש שנים.

מעיון בנט המשפט, עולים הנתונים הבאים:

ביום 28.11.22 ניתן גזר הדין בהעדר.

גזר הדין נשלח אל כתובת המבקש ביום 14.12.22, אך המבקש סרב לחתום על קבלתו ובעקבות כך, הודבק על דלת ביתו.

ביום 06.06.24 ניתנה החלטה שיפוטית באשר להזנת רכיב הקנס ואף הוארך מועד תשלום הקנס עד ליום

06.09.24. החלטה זו נמסרה "לידי הנמען הרשום" ביום 25.06.24.

ביום 28.04.25 שעה 12:58, צפה המבקש בגזר הדין דרך אתר נט המשפט.

ביום 21.12.25, בחלוף כשלוש שנים ממועד מתן גזר הדין, הוגשה בקשה זו לביטולו. על אף השיהוי הניכר, לא הוטעם מדוע לא הוגשה הבקשה במועד, או למצער בכל אחד מן המועדים בהם אני סבורה כי המבקש היה מודע להתנהלות ההליך, לאחר מתן גזר הדין.

באשר לבקשה להישפט, לא הוטעם אף מדוע המבקש לא בירר אודות מענה לבקשתו, המשליך על גורל רשיונו. על המבקש לעקוב אחר ענייניו והטיפול בהם ולא לפעול בבחינת "שגר ושכח".

למעלה מן הצורך בחנתי בשנית את מידת העונש - אכן פסילה בת 30 ימים אינה קלה ואולם אין לו למבקש להלין אלא על עצמו; אדם הנוהג כשהוא עושה שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, מהווה סיכון ממשי למשתמשי הדרך. מדובר בענישה הולמת למבקש, עבריו תעבורה חזרתית, לבל יעבור מסר של סלחנות כלפי עוברי החוק. יואר כי העונש שהושת על הנאשם מצוי בתחתית מתחם העונש ההולם וזאת בהלימה לעברו התעבורתי, אשר לחובתו 7 עבירות שימוש בטלפון נייד בעשור האחרון.

תשומת לב הנאשם, כי אישור על הפקדת רישיון הונפק כבר ביום 06.06.24.

על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשפ"ו, 18 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.